Actualitatea internațională

Gimnastica trebuie să fie în pas cu cerințele actuale ale sportului mondial

De vorbă cu antrenorul sovietic KONSTANTIN KARAKAȘIANȚ

Konstantin Karakașianț, unul din cei mai reputați specialiști sovietici în domeniul gimnasticii, este de mai bine de 15 ani antrenor al echipei masculine a U.R.S.S., autoare a multiple succese de mare prestigiu internațional. Intre sportivii descoperiți și crescuți de Karakașianț se numără Valentin Muratov și Viktor Lisițki, ca să nu amintim decît doi din marii maeștri ai gimnasticii masculine sovietice din ultimii ani.

La invitația federației noastre de specialitate, valorosul tehnician sovietic a vizitat în luna decembrie România, asistînd la campionatele republicane de la Cluj și lucrînd timp de aproape trei săptămîni cu gimnaști fruntași din Capitală.

Discuția pe care am avut-o cu antrenorul sovietic la încheierea vizitei sale în București a abordat atît probleme de mare actualitate ale gimnasticii mondiale cît și aspecte ale gimnasticii noastre de performanță.

— Se discută mult în ultimul timp despre așa-numita „vîrstă propice a gimnasticii de mare performanță". V-am ruga să ne împărtășiți opiniile dv. despre această extrem de importantă chestiune.

— Pentru gimnastică, într-adevăr, problema vîrstei are o importanță capitală și, poate, tocmai aceasta și explică de ce ea este atît de dezbătută azi. Ne obișnuisem cu ani în urmă să vedem mari vedete la o vîrstă de 20—22 de ani, și iată că în prezent avem campioane mondiale de 15—16 ani! E o schimbare de care trebuie să ținem seama. Ea arată, după părerea mea, că în multe țări organizarea activității sportive a fost structural... reorganizată în ultimii ani, punîndu-se un mare accent pe munca cu copiii și tineretul. Indiferent de baza materială a unei țări, problema organizării este una dintre cele mai însemnate.

Puternica afirmare internațională a unor gimnaste foarte tinere, ca Natalia Kucinskaia, Larisa Petrik (URSS) sau Marianne Noak și Karin Janz (R.D. Germană), arată în mod incontestabil că pregătirea organizată a acestor sportive pe drumul performanței a început de la 8—9 ani. Și nici măcar nu trebuie să ne surprindă această tendință: în natație marile performanțe se obțin azi de către copii de 15—16 ani; la fel, cum, pentru a ajunge un excelent patinator artistic, trebuie să începi să lucrezi organizat încă de la 6 ani. Cred că nu peste mult timp și în gimnastică selecția va începe de la 5—6 ani.

— Care ar trebui să fie, după părerea dv., raportul dintre pregătirea la club și cea centralizată, a gimnaștilor din lot?

— In măsura în care o țară dispune de suficiente cadre de specialiști și de o bază materială corespunzătoare, e de la sine înțeles că este recomandabilă pregătirea gimnaștilor la club sau asociație, cu un riguros control din partea federației de specialitate. De altfel, gimnastica presupunînd ani și ani de muncă asiduă, aproape că e inimaginabil că cineva și-ar permite să facă această centralizat. Prin pregătire comună înțeleg reunirea gimnaștilor, pentru scurte perioade, la diferite intervale de timp, în scopul schimbului de experiență, al unificării diferitelor interpretări ale exercițiilor impuse, al armonizării pregătirii în preajma unor importante confruntări internaționale. Există, din păcate, și cazuri cînd, la lot, unii sportivi sînt învățați elemente și mișcări de bază din, ca să zic așa, „alfabetul gimnasticii". Așa ceva nu este de conceput în zilele noastre. In orice caz, în acest fel nu putem aspira la treptele cele mai de sus ale ierarhiei mondiale. Mai este de subliniat și un alt aspect: numărul sportivilor cu care lucrează un antrenor, număr ce trebuie să fie tot mai mic pe măsura creșterii categoriei de clasificare. Ținînd seama de asistența ce trebuie acordată gimnaștilor în timpul antrenamentelor, este ideal ca un antrenor să aibă cel mult 10—12 elevi.

— Ce impresii v-au lăsat gimnaștii români; cum apreciați posibilitățile lor de afirmare mondială?

— Din cele ce mi s-au povestit ca și din propriile-mi constatări, vă pot spune că în gimnastica românească există o bază de masă satisfăcătoare. Lipsesc însă vîrfurile, probabil dintr-o orientare greșită a muncii acum 8—10 ani. In lotul de tineret, cu care am lucrat, există azi mulți gimnaști cu foarte bune calități; antrenorul Mircea Bădulescu are băieți excelenți, cu care muncește, cum se spune, ca la carte. Și cred că și alți antrenori de gimnastică din țara dv. au cadre tinere valoroase, de perspectivă. Este de datoria federației să le urmărească cu grijă condițiile și conținutul antrenamentelor, creșterea măiestriei, regimul de viață. Numai astfel va fi posibil ca gimnastica masculină din România să dispună în viitor de cadre talentate, pregătite la cel mai ridicat nivel. Pentru că, îmi dau prea bine seama, în prezent aveți prea puțini sportivi care candidează la tricoul echipei naționale fapt care, în mod sigur, din motive binecunoscute, frînează eforturile pentru măiestrie. „Sînt oricum în lot, își spun cei cîțiva gimnaști buni, de ce să mă omor"? Iată o concepție mult răspîndită și foarte dăunătoare progresului.

— Cum apreciați șansele reprezentativei U.R.S.S. la J.O. de la Ciudad de Mexico?

— La această oră, e, firește, dificil de făcut o comparație cu nivelul atins de adversarii noștri. In ce ne privește, cred că vom alinia cea mai puternică echipă pe care a avut-o Uniunea Sovietică în ultimii 5-6 ani. Contăm pe o formație tînără, dar foarte bine pregătită: Mihail Voronin (22 ani), Viktor Lisițki (29), Serghei Diomidov (23), Viktor Klemenko (18), Valeri Karasiov (21), Valeri Ilinih (20). Cum la gimnastică nu se pune „problema altitudinii", cred că determinantă va fi pregătirea. Și vă asigur că chiar fără Boris Sahlin (care ne-a adus mai multe medalii la Tokio) gimnaștii sovietici vor avea un cuvînt de spus la Ciudad de Mexico. Cred că la feminin, lupta pentru locul I se va da între selecționatele U.R.S.S., Cehoslovaciei, R. D. Germane și Japoniei.

Interviu consemnat de
Constantin MACOVEI

telex

PARIS 3 (Agerpres). — Săptămînalul de specialitate „France Footbali" a stabilit clasamentul celor mai bune echipe reprezentative pe anul 1967. Primul loc a fost acordat selecționatei U.R.S.S., care din cele 16 meciuri susținute nu a pierdut decît două. Pe locurile următoare s-au clasat după cum urmează: 2—3. Italia și Ungaria; 4. Anglia; 5. Bulgaria; 6—7. R.D. Germană și R.F. a Germaniei; 8. Iugoslavia; 9. Cehoslovacia; 10—11. Spania și Portugalia. Echipa României ocupă locul 16 în acest clasament, înaintea Belgiei, Greciei, Olandei, Poloniei, Austriei, Norvegiei, Suediei, Turciei, Albaniei, Luxemburgului, Finlandei etc. Comentatorul de specialitate al revistei subliniază că echipa Italiei nu a suferit nici o înfrîngere în sezonul trecut, însă ea nu poate ocupa primul loc deoarece a obținut victorii în fața cîtorva echipe modeste.

■

Turneul internațional de șah de la Hastings a fost reluat cu desfășurarea partidelor din cea de-a 6-a rundă. Campionul român Florin Gheorghiu a remizat cu Andrew Whiteley (Anglia). Tot cu un rezultat de remiză s-au încheiat și partidele: Keene-Ostojic, Basman-Kaplan și Hort — Stein. Cehoslovacul Vlastimil Hort, care a cîștigat și o partidă întreruptă, îl egalează acum în fruntea clasamentului pe Florin Gheorghiu. Amîndoi au cîte 4 puncte. Al treilea — L. Stein (U.R.S.S.) 3½ p.

radio

In turneul internațional de hochei de la Winnipeg (Canada), echipa U.R.S.S. a învins cu scorul de 3—0 (1—0, 1—0, 1—0) echipa Suediei. Cu o zi mai înainte, echipa Canadei întrecuse cu 3—2 echipa Suediei. Pentru primul loc în acest turneu vor lupta echipele U.R.S.S. și Canadei.

■

Marele premiu automobilistic al R.S.A., desfășurat la Johannesburg, a fost cîștigat de scoțianul Jim Clark. Pilotînd un „lotus-Ford", el a parcurs 328,305 km în 1h53:56,6 (medie orară 172,82 km). Au ocupat locurile următoare: Graham Hill (Anglia) — 1h 54:21,9 și Jochen Rindt (Austria) — 1h 54:27. Campionul mondial Dennis Hulme (Noua Zeelandă) s-a clasat pe locul cinci.

■

La Bad—Wiessee (Bavaria) s-a disputat un concurs internațional de schi în nocturnă. **Proba masculină de slalom a revenit elvețianului Andreas Sprecher, care a totalizat în cele două manșe timpul de 95,26. Lesch (R.F. a Germaniei) s-a clasat pe locul doi, urmat de Schranz (Austria). Proba feminină a fost cîștigată de Burgi Faerbinger (R.F. a Germaniei).**

■

Turneul internațional de tenis pentru echipele de juniori, desfășurat la Miami Beach, a revenit selecționatei S.U.A.

telefon

PREGĂTIRILE HANDBALISTELOR

Ne răspunde antrenorul federal Francisc SPIER

O dată cu disputarea celor două partide amicale cu formații de club din Danemarca, selecționata noastră feminină de handbal a încheiat una din etapele sale de pregătire în vederea celei de a IV-a ediții a campionatului mondial, ce se va desfășura anul acesta, în luna noiembrie, în mai multe orașe din Uniunea Sovietică. Etapa consumată în zilele de 18 și 19 decembrie 1967, cînd au avut loc amintitele jocuri amicale, a început la 1 noiembrie 1967 cuprinzînd deci un interval de timp de aproape două luni, interval în care handbalistele noastre fruntașe au participat la o serie de meciuri internaționale, precum și la unele scurte perioade de pregătire în comun.

Firește că, la ora aceasta, atît cei doi antrenori ai echipei reprezentative, Francisc Spier și D. Popescu-Colibași, cît și biroul federal împreună cu colegiul central de antrenori, au tras concluziile referitoare la comportarea jucătoarelor selecționate, la perspectivele lor. Toate acestea vor ajuta la viitoarea alcătuire a lotului. In dorința de a-i informa pe cititorii noștri despre aceste concluzii, l-am rugat pe antrenorul federal Francisc Spier să ne răspundă la cîteva întrebări.

— In general, sînteți mulțumiți de rezultatele obținute?

— Numai în parte. Am realizat la începutul acestei etape lucruri foarte bune. Jucătoarele au dovedit o rapidă revenire în formă, manifestînd apoi multă vervă de joc, o combativitate și o eficiență satisfăcătoare atît în atac, cît și în apărare. Aș putea spune chiar că echipa noastră reprezentativă a atins atunci, la jumătatea lunii noiembrie, cea mai bună formă din ultimii ani. Din păcate, am relaxat programul crezînd că astfel vom putea menține forma sportivă atinsă. Rezultatul a fost însă invers decît cel pe care-l așteptam. Din acest motiv echipa nu a dat satisfacție decît parțial în „Cupa orașelor", disputată la Cluj. In continuarea pregătirilor, operînd și rectificarea ce se impunea în direcția volumului de muncă, am realizat din nou un progres, consemnat în buna comportare a echipei din ultima parte a turneului întreprins peste hotare.

— Aprecierea aceasta vizează toate jucătoarele?

— Nu, fără discuție lucruri pozitive nu se pot spune despre toate componentele lotului. Nu am intenția să fac aci o analiză a felului în care s-au comportat toate jucătoarele cuprinse în lot. Vreau însă să precizez că atît meciurile din „Cupa orașelor", cît și partidele interțări din cadrul turneului ne-au ajutat să ne formăm o părere reală despre posibilitățile unor handbaliste. De pildă, apreciem că portarul Georgeta Micu va trebui să muncească enorm pentru a fi din nou selecționată, deoarece are lipsuri în tehnica de bază. De asemenea, Maria Nicolae are deficiențe de ordin fizic, care o pun în inferioritate față de handbaliste cu un gabarit corespunzător. Din acest motiv, tehnica și capacitatea ei tactică nu sînt puse în valoare în partidele cu echipe de prim ordin. Lipsuri serioase au și alte jucătoare. Nu este admisibil ca Lidia Scorțescu să se prezinte la lot fără să știe să prindă mingea, Elena Dobîrceanu cu carențe greu de imaginat în ceea ce privește forța și viteza. Tereza Secheli cu un stil defectuos de aruncare la poartă și, deci, cu eficiență redusă, Doina Băicoianu și Ana Nemetz încă lipsite de curaj și dorința de a se afirma.

— Este, așadar, de presupus că în viitor se vor face unele modificări în componența lotului?

— Avem această intenție. Am ajuns la concluzia că sistemul de apărare 4+2 și cel de atac cu unul și doi pivoți sînt cele mai adecvate posibilităților handbalistelor noastre. Pentru perfecționarea lor se impune însă să aducem unele îmbunătățiri componenței lotului. Vom căuta să folosim pivoți cu calități fizice și tehnice corespunzătoare. In plus, ne preocupăm să promovăm jucătoare cu un gabarit adecvat jocului modern și cu o forță deosebită în aruncările de la semidistanță.

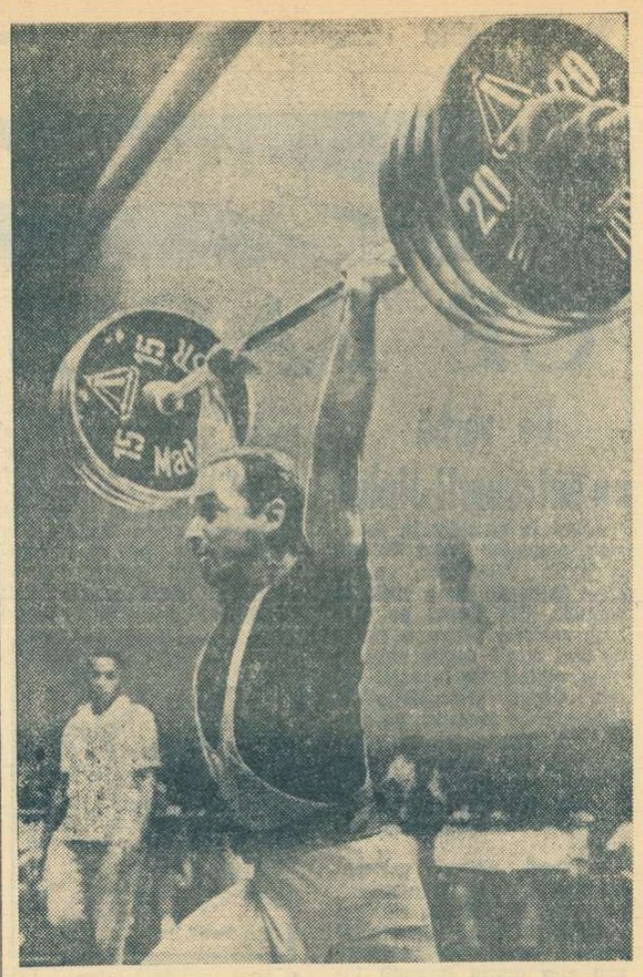

Recent s-au desfășurat campionatele de haltere ale Cubei. Un succes remarcabil a obținut Rene Gomez care, cu un rezultat de 365 kg la triatlon, a cucerit pentru a doua oară consecutiv titlul de campion al țării la categoria 75 kg

Foto: Prensa Latina

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN S.U.A.

Azi, la Philadelphia, începe a III-a finală intercontinentală la baschet

Patru echipe de baschet, considerate drept cele mai bune din lume la ora actuală: Botafogo din Rio de Janeiro (reprezentînd America de Sud), Real Madrid și Siemmenthal Milano (reprezentînd Europa) și Goodyear din Akron, campioana Statelor Unite, își vor disputa astăzi și simbătă la Philadelphia cea de-a III-a Cupă intercontinentală a cluburilor, deținută în prezent de nord-americani. Deși aliniază o echipă reînnoită într-o proporție de două treimi — opt jucători din 11 — Goodyear este considerată totuși drept favorită. Azi sînt programate meciurile: Goodyear — Botafogo, Real — Siemmenthal.

Din cei 11 jucători care formează echipa marii firme de cauciucuri din S.U.A., numai trei au jucat și anul trecut: Calvin Fowler, Mike Patterson și Jim King. Mike Dabich și Jay Miller, doi centri avînd peste 2,15 m fiecare, și care au constituit elementul hotărîtor al victoriilor obținute anul trecut la Roma, au trecut la profesionism, la fel ca majoritatea coechipierilor lor. Cel mai înalt dintre centrii formației americane va fi acum Tom Black, ai cărui 2,11 metri par cam puțini în comparație cu cei 2,36 metri ai brazilianului Emil Rached, „turnul de control" al lui Botafogo, considerat drept cel mai înalt baschetbalist din lume. Hank Vaughn, antrenorul lui Goodyear, consideră însă că „jocul de ansamblu și nu individualitățile" formației sale îi vor permite să-i domine pe sud-americani, pentru a disputa finala cu învingătorul meciului Real — Siemmenthal. Dintre cei opt „noi" ai formației campioane a S.U.A., care s-au evidențiat în campionatele universitare, trei sau chiar patru sînt apreciați drept „eventuali selecționabili" în reprezentativa olimpică a S.U.A. Vaughn se bazează, pentru a realiza un mare joc de echipă, în special pe căpitanul formației sale, Calvin Fowler, care a condus la Winnipeg selecționata S.U.A., campioană pan-americană. Acest jucător negru de 27 de ani (1,86 m.), are o precizie excepțională, în special în aruncările de la semi-distanță.

Cele două mari cluburi europene se bazează și ele pe jucătorii lor americani pentru a obține un loc în finală. Real Madrid, care posedă, pe de altă parte, pe cel mai bun baschetbalist european în persoana lui Emiliano Rodriguez, va alinia pe americanii Miles Aiken (2,01 m.) și Wayne Braebender (1,93 m.) care a fost selecționat în echipa universitară a S.U.A., iar Siemmenthal va apela la serviciile lui Craig Raymond (2,11) și Bob Wolf (1,86) doi mari realizatori.

O atracție a turneului va constitui-o și prezența în formația sud-americană a lui Aurelio Tomassini (20 ani — 1,93 m.) care este în Brazilia nu numai o vedetă a sportului, ci și a... ecranului.

Paul WHITE

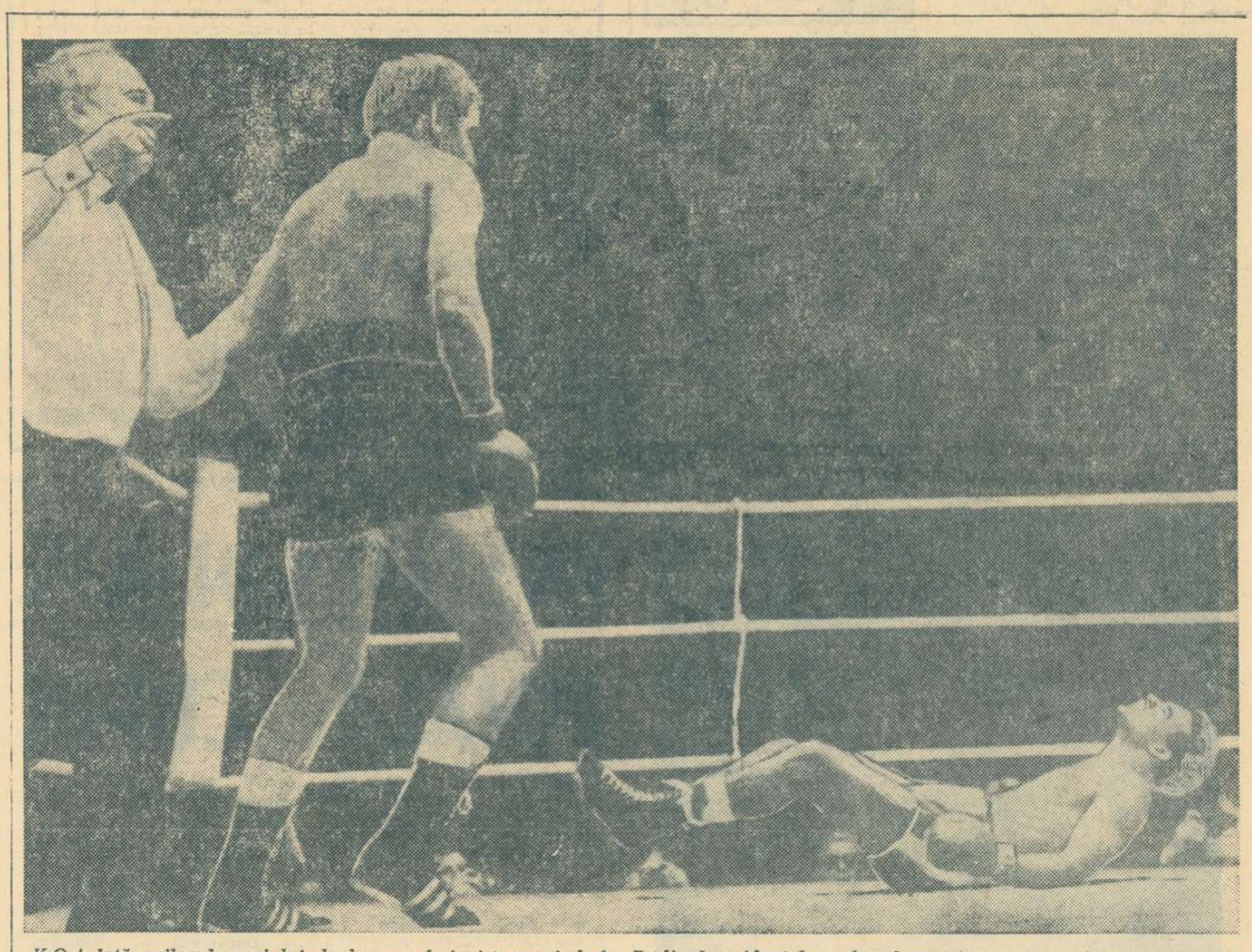

K.O.! Iată epilogul meciului de box profesionist opunînd, în Berlinul occidental, pe fostul campion european la categoria mijlocie junior vest-germanul Willy Quatuor și jamaicanul Ricky Mac Master. In repriza a doua, Quatuor (stînga) își trimite adversarul pentru 10 secunde la podea

Telefoto: UPI — Agerpres

CALEIDOSCOP

ARHEOLOGIE OLIMPICA

Prin numeroasele descoperiri de valoare făcute cu prilejul săpăturilor în vederea construirii satului olimpic de la Ciudad de Mexico, acest șantier a devenit un important obiectiv al arheologilor mexicani. După cum a declarat antropologul Roberto Jimenez Ovando, însărcinat cu conducerea lucrărilor arheologice din acest sector, pînă în prezent au fost scoase la suprafață 147 de schelete, multe avînd o vechime de peste 3000 de ani. Pe locul viitorului sat olimpic au fost descoperite, de asemenea, cinci piramide ridicate de vechea populație a Mexicului.

„OMUL CEL MAI PUTERNIC DIN LUME"

Lionel Strongfort, omul care a fost considerat timp de peste o jumătate de secol drept „cel mai puternic din lume", a încetat din viață recent la Baden, în apropiere de Viena, la vîrsta de 92 de ani. Pe numele lui adevărat Max Unger, Strongfort a emigrat la vîrsta de 12 ani în S.U.A. Dotat cu o forță herculeană el a uimit repede mulțimile. La 25 de ani, rupea dintr-o dată cinci pachete de cărți de joc, execuța un salt periculos spre spate ținînd în fiecare mînă o halteră de 25 kg și ridica pe verticală, cu o singură mînă, o greutate de 125 kg. Dar, „numărul lui celebru" — neegalat pînă în prezent — l-a constituit „podul uman": el suporta pe piept un fel de pod pe care trecea un automobil cu șapte ocupanți.

Lionel Strongfort a devenit celebru și prin școala lui de educație fizică prin corespondență, pe care o înființat-o în S.U.A. Aceasta a cîștigat filiale în aproape toate țările lumii, numărînd cîteva milioane de elevi. Omul cel mai puternic din lume a servit ca model și unor sculptori celebri și numeroase institute de anatomie au studiat proporțiile lui, care seamănau exact cu cele ale lui „David" de Michelangelo.

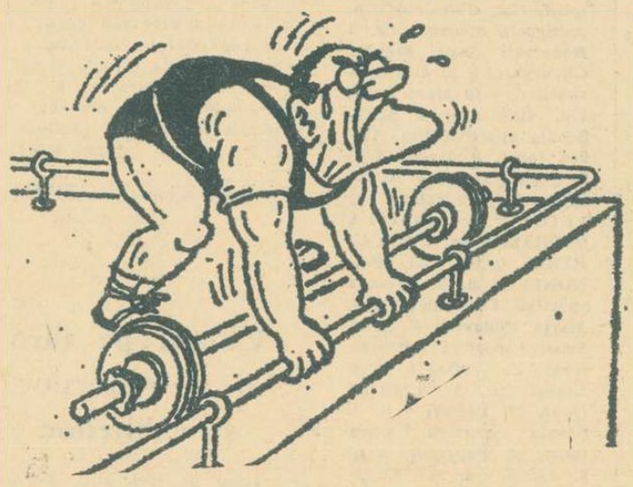

Halterofilul distrat... (Din „Stadion"-Praga)

PĂRERILE LUI DEMPSEY

In cursul recentei vizite făcute la Londra, fostul campion mondial de box la toate categoriile, Jack Dempsey, a fost invitat la un dineu oferit de Anglo-American Sporting Club. Asaltat de ziariști cu tot felul de întrebări privind calitățile foștilor și actualilor pugiliști, Dempsey a dat următoarele răspunsuri: cel mai bun boxer pe care l-am întîlnit vreodată? — Gene Tunney... cel mai bătăios? — Jack Sharvey; un clasament mondial al celor mai buni boxeri de categorie grea în trecut și actuali? — 1. — Joe Louis; 2. — Gene Tunney; 3. Rocky Marciano...; Ce părere aveți despre Cassius Clay? — Nu l-am văzut niciodată într-un meci în care să fie obligat să dea tot ceea ce poate.

CENTRU DE ANTRENAMENT PE... KILIMANGIARO

In scopul de a oferi atleților autohtoni cele mai bune posibilități de pregătire în condiții asemănătoare acelora de la Ciudad de Mexico, guvernul Tanzaniei a hotărît crearea unei tabere de antrenament pe muntele Kilimangiaro, cel mai înalt de pe continentul african. Aici, în lunile februarie și martie, se vor antrena 15—20 atleți tanzanezi selecționați în vederea participării la Jocurile Olimpice de vară.

TENISMANUL SNELL

O nouă stea este pe cale să apară pe firmamentul tenisului din Noua Zeelandă. Numele ei este bine cunoscut dar... amatorilor de atletism. Este vorba de Peter Snell, campion olimpic la Tokio în probele de 800 și 1500 metri care, după ce s-a retras din atletism, a început să cocheteze cu racheta. Snell nu este un necunoscut în lumea „sportului alb". In copilărie a fost un tenisman excelent, deținînd și titlul de campion al Noii Zeelande la juniori. „Repertoriul meu de lovituri a rămas intact" — a declarat el ziariștilor. „Trebuie numai să-mi recapăt condiția fizică, ceea ce nu este chiar prea greu". Deocamdată, Snell participă la turnee de categoria a doua, dar specialiștii consideră că nu peste mult timp el va ajunge în rîndurile celor mai buni tenismani neozeelandezi.

CALEIDOSCOP

Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

40365